

pana g. Alojzija Sela, posestnika in gostilničarja v Zrkoveh pri Mariboru. Rajno smo pokopali na limbuški mrtvaški njivi. Naravnost veličasten — takega Limbuš še ni videl — je bil njen pogreb. Vodil ga je njen rojak in v osnovni šoli sošolec v družbi domačega g. župnika in še dveh duhovnih sobratov ter je rajni v slovo spregovoril prisrčne besede, ob katerih se je zalasketela solza v marsikaterem očesu. Rajna gospa Betka je zapustila ljubečega soproga in drago hčerko Jožico, še živečega očeta in mater, kateri vsi s turobnim srcem žele, da bi se zopet videli nad zvezdami. Rajni duši mir in pokoj, preostalim naše sožalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. Dan za dnevom se množijo grobovi na našem pokopališču. Tako smo dne 9. maja spremljali na zadnji poti Alojzijo Veinhandl, učenko 5. razreda iz Ščavnice. Nesrečna jetika ji je končala mlado življenje. Da je bila v šoli priljubljena, je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo učiteljstvo z vsemi učenci, kateri so ji zapeli v slovo ter s cvetjem obsuli njen grob. Rajni Lojziki želimo srečno večnost! Staršem, bratoma in sestram pa naše sožalje! — Nepričakovano naglo je nemila smrt pobrala iz naše sredine Antona Lampl iz Ščavnice. Rajni je bil vzor pridnega, zanesljivega in zvestega delavca in si je kot tak pridobil spoštovanje ne le svoje gospodinje, pri kateri je kot viničar služil 18 let, temveč tudi pri vseh, kamor je hodil na delo. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 12. maja ter pokazal, kako je bil rajni priljubljen. Spremljala ga je velika množica na zadnji poti. Tebi, dragi Anton, želimo, da bi se nad teboj spolnile besede našega Zveličarja: »Pridi, zvesti in modri hlapec, ker si bil v malem zvest, hočem te čez veliko postaviti; pojdi v veselje svojega Gospoda.« Njegovi ženi, sinom in hčerkam naše sožalje!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tu smo pokopali minuli teden dobrega krščanskega moža in uglednega gospodarja Antona Muršeca iz Biša. Podlegel je daljši bolezni, katere kali si je nalezil že iz vojnih časov na ruski fronti. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«, skrben gospodar, vnet za vsak napredek kmetijstva ter dober sosed v svojem domačem kraju, kjer je bil splošno priljub-

ljen. Previden s tolažili svete vere je umrl v 58. letu svoje starosti. Sv. mašo zadušnico ter ves pogreb je vodil č. g. Paluc iz Ljubnega, kojemu je bil rajni stric. Pri odprtem grobu mu je spregovoril zadnje poslovilne besede. Žaljujoči ženi naše sožalje, njegovi duši pa večni mir onkraj groba!

Griže-Zabukovca. V ponedeljek dne 20. maja smo spremljali k večnemu počitku komaj 34-letnega Antona Romih, predelavca v rudniku v Libojah. Pokojnik zapušta poleg ljubeče žene in dveh otrok v starosti 10 in 8 let, še očeta, vpokojenega rudniškega paznika. Rajni je bil ves čas svojega življenja globokoveren mož. Kot dolgoletni odbornik bratovske skladišnice je vedno in povsod stavil svoje moči v

službo svojih tovarišev rudarjev. Kako je bil priljubljen, je kazal njegov pogreb. Udeležila se ga je poleg zastopnikov vodstva podjetja velika nad 600 glav broječa množica ljudstva. Pri hiši žalosti mu je govoril ginljive besede v zadnji pozdrav rudar Brezovšek, ob odprtem grobu pa domači gospod župnik. Žena z otroci kakor tudi žaljujoči oče se vsem iskreno zahvaljujejo, prosijo pa ob enem molitve za večni pokoj rajnega.

Kostrivnica pri Rogiški Slatini. V ponedeljek dne 12. t. m. smo spremlili k večnemu počitku daleč na okrog znanega sodarja po domače Kamenskega Tonča, ki je v soboto dne 11. maja, zadet od srčne kapi, nepričakovano preminul. Naj v miru počiva!

St. Peter pri Mariboru. Kakor po drugih župnijah, se je tudi pri nas ustanovil župnijski odbor KA, v katerem so zastopane vse vasi in vsi sloji. Da bi le svojo lepo nalogo odlično vršil. — Snuje se Marijin vrtec, vrtec pridnih otrok. Zadnje nedeljo majnika so že imeli slovesen sprejem. — Romanja na Trsat se je udeležilo 12 Šentpeterčanov. Samoobsebi umevno, da se v obilnem številu udeležimo tudi evharističnega kongresa v Ljubljani. — V mariborski bolnici je umrl 47letni viničar Černič Feliks iz Nebove. Naj počiva v miru!

Marenberg. V minulem tednu so se v tuk. okolišju obhajale velike slovesnosti. Na god sv. Pankracija dne 12. maja je bila pri Sv. Pankraciju na meji tolika udeležba, kot že dolgo ne; pri tej priliki se je videla potreba, naj bi Slovensko Planinsko Društvo oskrbelo večje prostore za tujce. — V sredo dne 15. t. m. je prišla iz Dravograda in Mute velika procesija k Sv. Trem kraljem. Bila sta tamkaj dva duhovnika, gg. Ivan Černoga in Fran Podgornik. — Dne 16. maja pa se je obhajala pri Sv. Janezu 200letnica, ko je bila ta cerkev pozidana in posvečena. Zgodilo se je to zelo slovesno. Prišlo je 6 gg. duhovnikov, slovesno sv. mašo je opravil marenberški g. dekan Ivan Messner, ki je tudi oskrbel cerk-

vi za njeno 200letnico nova okna in novo spovednico kot spomin, da je bil sv. Janez mučen radi spovedne molččnosti.

Loka pri Framu. Iz našega hribovitega kraja pošiljamo po redko poročila v svet. Pa še sedaj nimamo nič veselega poročati. Kriza je tudi pri nas kakor povsod. Lansko leto nam je toča pobila več kot polovico pridelkov. Prišli so pregledat škodo ter obljubil, da nam bodo davke za 50% znižali. Letos je pa prišla koruza na občino za bolj uboge ljudi. Ubogi so jo morali vnaprej plačati po 1 Din za 1 kg (seveda kdor je imel denar). Glavni dohodek nam je nekada jadal gozd, sedaj še bo pa tega zmanjkalo. Seveda sekamo in vozimo les, dobimo pa za njega ravno toliko, da si kupimo sol in milo, svetimo s treskami, oblečeni že hodimo, da ni za med svet. Če hočemo, da se nam na vozev šine prehitro ne obrabijo, jih med vožnjo podlagamo z lesenimi cokljami, če pa ni kolomaza kupiti, pa nekateri med vožnjo polže vtikajo v puše, da jim preveč ne cvilijo. Tako se nam godi. Pravijo, da nam bo od sedaj naprej boljše; upamo že lahko, če ne bomo mogli več s pljučami dihati, bomo pač morali z jetri fretati.

Sv. Venčesl pri Slov. Bistrici. Venčesl, ki leži le 38 m višje kakor Slov. Bistrica, je zelo zdrav kraj; letos imamo pač že 12 rojencev, a nobenega mrliča.

Sv. Urban pri Ptujju. Dne 2. junija t. l. bo odkritje in blagosloavljanje spomenika v sve-

vrhu ter sploh v Zavrču. Leta 1888 v okraju Maribor, in sicer najprej pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. V okraju Celje leta 1889 v Roginski gorci.

V župniji Bizeljsko, in sicer v smeri proti Brežicam v Stari vasi leži tik ob cesti krepka kmetija z lepo hišo in urejenimi gospodarskimi poslopji — Balonova domačija. In ta hiša je bila zibelka za vinarstvo in obnovu spodnjih krajev in sploh celotne vinorodne Štajerske. V omenjeni hiši se je rodil dne 13. februarja 1862 Ivan Balon, poznejši deželni vinarstveni komisar. V bizeljski rojstni knjigi je beležen njegov priimek z dvema l. Oče mu je bil Ivan, mati Barbara, rojena Janežič.

Ne bo odveč, če beležimo kratek životopis tega v gospodarskem oziru najzaslužnejšega moža za Slovensko Štajersko, ki žalibog še do danes nima niti spominske plošče na svoji rojstni hiši.

Ivan Balon je končal kot kmečki sin višjo realno v Ljubljani. Po končani srednji šoli se je posvetil, kar je bilo tedaj redkost, višjim kmetijskim naukom. Končal je leta 1886 z odličnim uspehom vinarstvo ter sad-

jarsko šolo v Klosterneuburgu, kjer sta tedaj delovala in poučevala svetovno priznana strokovnjaka Barbo in Rathay.

Po končanih študijah je hotel svoje nauke pokazati domačinom v praksi. Lotil se je praktičnega kmetijstva na očetovem domu in na graščini v Pišecah.

Poslušajmo, kaj so objavile o očetu ameriških trtnih nasadov na Slovenskem Štajerskem Ivanu Balonu »Naše Gorice«, svoječasnno glasilo Vinarskega društva za Slovenijo:

»Že junija 1887 je bil pozvan Ivan Balon v državno službo kot tehnični vodja javnih del proti trsnim ušim, kjer je bil do konca junija 1890. Prve državne poskusne nasade je Balon ustanovil na Wibmerjevem posestvu blizu Zavrč v Halozah.

Medtem, v marcu 1888, je položil na dunajski visoki šoli za kmetijstvo izpit učne sposobnosti za vinarstvo in sadjarstvo na kmetijskih šolah s prav dobrim uspehom.

(Dalje sledi.)

* »Naše Gorice« leta 1929.

dolgimi repi že okrog leta 1000 pr. Kr. V naravoslovnem muzeju na Dunaju je videti nagačenega petelina, kojega rep je dolg 490 centimetrov.

Dve vrsti strupenih pajkov.

V Aziji živi pajek, kateremu pravijo »črna volka«. Ugriz ali pik tega pajka pomeni tekom dveh dni sigurno smrt. Zelo strupen je komaj 1 cm dolgi pajek, ki je posebno razširjen po severnoameriški Kaliforniji in se imenuje »črna vdova«. Iz tega pajka pripravljajo Indijanci za svoje puščice najbolj nevaren strup.

Rojstva so padla na Angleškem od leta 1912 do danes za 29%.

točni vojni padlim vojakom urbane župnije. Spomenik stoji pred cerkvijo v podobni piramidi, na katero so vzdane plošče z imeni padlih po bivših občinah. Služba božja s primernim govorom se bo vršila pred spomenikom. Razni govorniki so obljubljeni od drugod. Prosimo sosedne fane, da ne prirejajo tisti dan kakšnih prireditev in se udeležijo naše slovesnosti.

Polensak. Čitali smo v časopisju, da so že ekoro povsod v to določene komisije precejvale veliko škodo, ki jo je prizadejalo ubogim posestnikom širom Slovenije mrazovje v začetku maja. Pri nas se doslej velika škoda ni ocenila. Zadelo nas je 50odstotno pri orehih, murvah in fižolu celo 100odstotno. Pričakujemo od pristojnih činiteljev, da nam siromakom priskočijo na pomoč vsaj v tem, da se nam pravično oceni škoda, ki smo jo utrpeli po zadnjem mrazovju.

St. Janž pri Velenju. S sklepno prireditvijo gospodinjstva tečaja dne 12. maja je bila združena tudi odhodnica naših fantov-rekrurov. 21 jih je bilo. Ko je moški pevski zbor odpel nekaj soldaskih-narodnih, je vzel g. župnik v imenu društva od njih pristrčno slovo in jim prijateljsko dal nekaj navodil za na pot v novo službo. In ko se je še mešani pevski zbor v njihovem imenu poslovil od »hišice očetove«, smo si segli v roke in si voščili čimprejšnjega veselja svidenja. Naši dobri fantje pa so hoteli letos vzeti slovo tudi z Marijo. Polnoštevilno so prišli dne 11. majnika k šmarnični pobožnosti in mnogi so sprejeli med sv. mašo sv. obhajilo, kar je bilo zelo spodbudno. Med sv. mašo je prepeval moški in mešani pevski zbor. Ko je g. župnik po maši v kratkem nagovoru izpred oltarja izročal fante Marijinemu varstvu in prosil za nje njenega materinega blagoslova in so še pevci zapeli poslovilno pesem: »Z Bogom dans Marija pravi«, ni ostalo suho nobeno oko. Obljubili smo jim, da bomo pri Mariji zanje molili in darovali sv. obhajila, od evharističnega kongresa v Ljubljani in od Marije Pomagaj na Brezjah pa poslali prijazne domače pozdrave. — Dne 13. majnika se je poročil Baluh Vinko, po domače Štukovnik v Černovi, z Gril Angelo iz Lipja. Bilo srečno!

St. Janž pri Velenju. Ker je banska uprava nakazala našemu gospodinjstvem tečaju vsoko vsoto 800 Din, se čuti dekliski krozek kot prireditelj tečaja dolžnega, da se za to podporo tudi javno najpristrčneje zahvali. Naj bo v spodbudo vsem okolišem, kjer se snujejo novi tečaji, da bodo njihovi prireditelji z oziranjem na razumevanje in podporo pristojne oblasti srčno premagali vse ovire in vsa nepsotja, ki jih ima vsaka dobra stvar.

St. Janž pri Velenju. Čeprav bomo letos v večjem številu poromali na evharistični kongres in k Mariji Pomagaj v Ljubljano, se bo vendar, kakor vsako leto, priredilo običajno, zaobljubljeno romanje k Mariji v Novoštiftu. Romarji odidejo na hinkoštno soboto iz postaje Velenje z vlakom, kakor druga leta in pridejo v Novoštiftu na hinkoštno nedeljo ob treh popoldne. Verniki ste naprošani, da se procesij pridružite in priljubljenega romanja udeležite.

Kostrivnica pri Rogaski Slatini. V nedeljo dne 12. maja je bil za nas Kostrivničane dan veselja in radosti, naša nad vse delavna gasilska četa je imela slovesno blagoslovitev tako težko pričakovane motorne brizgalne. Ob pol enih popoldne je bil sprejem sosednih gasilskih čet na Podplatu iz cele šmarske župe in župnega starešinstva, nato je bil slovesen pohod ob sviranju domače godbe v župnijsko

cerkev, kjer so bile večernice in nato slovesna blagoslovitev brizgalne, katero je izvršil domači gospod župnik po slovenskem obredniku, pri katerem je odgovarjala cela domača gasilska četa. Pred blagoslovitvijo je gospod župnik v ganljivem govoru orisal pomen in požrtvovalnost gasilcev ob času požara, in povdarjal, da ni organizacije, naj si bo verske ali prosvetne, ki bi s tako nesebično ljubeznijo hitela na pomoč ob času nesreče naj si bo prijatelju ali sovražniku. Nato je povzel besedo župni predsednik tovariš Drobne, ki se je zahvalil gospodu župniku za v srce segajoč govor ter častital domači gasilski četi, ki je v kratkem času in v hudi denarni krizi si mogla in upala nabaviti tako zaželjeno in drago motorno brizgalno. Konečno se je oglašil tovariš predsednik domače gasilske čete Sovinc. Pozdravil je skupno starešinstvo, vse tovariše sosednih čet in vso ostalo občinstvo ter podal kratko poročilo o nabiranju prispevkov in o stanju blagajne. Prosil je tudi, da ostanemo še naprej prijatelji gasilstva, da pomagamo plačati, v kolikor še nismo. Kurovale so pri blagoslovitvi brizgalne naslednje gospe: Ogrizek Rozina, Ogrizek Marija, Čebular Marija, Seligo Roza, Benčina in gopša od bočkega Jagra. Biti za bistro je velika čast, pa še večja žrtev. Omenjene gospe so si postavile trajen spomenik pri domači gasilni četi!

Pišec. Mesec majnik je. Marijo Marijo častijo vsi njeni verni otroci. In tudi pri nas ne zaostajamo. Vneti so zlasti otroci. Ze drugo leto je Cvrtkov križ v Globokem središču, kjer se večer za večerom zbira mladina z odraslimi častiti majniško Kraljico. Tudi podružnica sv. Barbare odmeva vsak večer od Marijinih pesmi, ki done proti nebu v počastitev Matere božje. Toda glavne šmarnice se vrše vsak dan ob petih zjutraj v farni cerkvi sv. Mihaela. Da bomo pa lepo zaključili majniško pobožnost, bomo zadnjo nedeljo v maju popoldne posvetili Mariji mladino, šolarje pišečke župnije. Ta dan bomo slovesno sprejeli v Marijin vrtec nanovo priglašene. Lepo število jih je. To jih bo nebeška Mam'ca veselja. Za prvo sv. obhajilo, ki bo na god sv. Alojzija, pa se pripravlja 85 otrok. — Rudnik imamo tudi v naši fari. Imenuje se »Nova nada«. Res nam je treba nove nade v teh težkih in krize polnih časih. Pa je ta črna dijamant naše »Nove nade« že par let spal spanje pravičnega. Sedaj ga budijo zopet iz spanja. Z dalom se je že začelo. Bog daj, da bi vsaj nekaj časa trajalo in donášalo našim ljudem zaslužek, ki so ga tako potrebni.

Pišec. K vojakom smo te dni poslali lepo število junakov-korenjakov. Nekateri so bili res tako junaški, da so se ga malo »natreskali«. Toda to se jim je menda že vse skadilo, predno so prišli na svoje nove mesto. So tudi že naši fantje postali bolj pametni in gredo trezni od doma.

Osterfeld v Nemčiji. Dne 19. aprila je nas obiskal g. Oberžan; imel smo prav lepo pobožnost, samo kratko je bilo; en popoldan in drugi dan dopoldan. Bila je pa prav lepa udeležba. Hvala g. Oberžanu za njegov trud, obenem tudi g. Tensunderu. — Dne 13. aprila smo spremili k večnemu počitku člana društva sv. Barbare Franca Kavšeka v starosti 56 let, doma iz Slične. Naj v miru počiva!

Castrop-Rauxel v Nemčiji. Dne 7. aprila je umrla po pettedenskem bolehanju vdova Katarina Pucel v starosti 75 let. Prišla je v Nemčijo pred 46 leti ter je bila vzorna članica Društva sv. Barbare. Imela je osem otrok, od katerih jo je šest spremljalo k večnemu počitku.

Gosp. duhovnikom

priporoča

Cirilova knjigarna v Mariboru na Aleksandrovi cesti sledeča dela:

- Hättenschwiler: Wie gut der Heiland ist, I. in II. del kart. Din 144.—
 Goodier: Jezus Christus als Mensch unter Menschen, kart. Din 105.—
 Lippert: Die Kirche Christi, kart. Din 62.—, vez. Din 80.—
 Greeve: Kurz und gut, kratke pridige, broš. Din 36.—
 Dörner: Die ewigen Sterne, broš. Din 45.—
 Bierbaum: Kurz und fasslich, broš. Din 56.—
 Tongelen: I mGeiste des Evangeliums, pridige od binškošne dobe dalje, broš. Din 50.—
 Fattinger: Der Katechet erzählt, četrta izdaja, katera je pravkar izšla, vez. Din 100.—

eden od teh osmih pa je v Rajhenburgu v domovini. Društvo je poskrbelo za lep pogreb in za sv. mašo. Naj v miru počiva in naj ji bo tuja zemlja lahka, ostalim pa izrekamo naše globoko sožalje!

Scherlebeck v Nemčiji. Dne 19. maja nas je obiskal g. vikar Tensunder. Kar presenečeni smo bili od velikega obiska v cerkvi, kakor tudi v dvorani. Imamo namreč našo pobožnost pri č. sestrah v kapelci. Naš g. župnik je osebno na domu vsakega obiskal in ga povabil za ta dan. V pridigi nam je orisal pomen meseca majnika in nebeške Kraljice ter pomen potovanja v domovino na evharistični kongres v Ljubljani. Domovina je kolikor vemo že več let poslala kako pomoč, pa naša društva so komaj par let deležna te pomoči; prej ko smo imeli druge predsednike Zveze, nismo nič dobili. Zato se moramo zahvaliti g. komisarju Goričarju, kajti on je pravičen in hoče biti vsem pravičen, čeravno ga zavida oseba, ki prejema 400 mark mesečno. Ali ne bi bilo boljše, da bi nam domovina poslala sem učitelja, kateri bi res koristil narodu.

Moers-Meerbeck. Naše Društvo sv. Barbare praznuje na hinkoštni pondeljek 25letnico obstoja. Društvo sv. Barbare Hochheide praznuje enako slovesnost dne 2. junija. O poteku teh slovesnosti poročamo pozneje.

Moers-Meerbeck v Nemčiji. Za evharistični kongres v Ljubljani so darovali do sedaj: vdova Koštomaj 1 marko, Bratovščina Wehofen 2 marki, neimenovan 1 marko, Društvo sv. Barbare v Meerbecku 6 mark, Scherlebeck 2.50.— Za spomenik pokojnemu kralju so darovali: Društvo sv. Barbare Scherlebeck 2.50. marke, Zveza jugoslovanskih katoliških društev 5 mark, neimenovan 70 pfennigov, Ivan Lindič 2 marki.

Peter Rešetar rešetari.

Paktomanija. Najnovejša bolezen, ki je imajo skoro vse države sveta, je paktomanija, to je težnja, da se vsak te ten sklene nov pakt. Najbolj je bila bolna na tem Francija, sedaj pa se je ta bolezen posebno pokazala na Angliji, ki hoče, da se napravi zopet nov svetovni mirovni pakt, ker oni iz leta 1918 je že zastaral. Tudi Nemčija se je že nalezla te bolezni. Hitler je govoril, da sklene pakt, da ne gre v noben pakt.